Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia Aristotelica-Thomistica - Cod. Ettenheim-Münster 226

Endel, Roman
Majer, Ferdinand

[s.l.], 1731-1732

Articulus 1us

urn:nbn:de:bsz:31-120354

Visual Library

efficat argtōis stricte talis q̄ Ar̄ dux videt Syllg̃ et video ubi Num 203us
ostat ex Arlā 3° P̄r: c. 20 ubi dicit expresse totū om̄e studē fa̅cienti
ant Syllmō ant inductōe raō etiā ē q̄ A̅r 2 dantr modi cetr
diversi unus inferendi ex alio videt ubi 1° unū infertr ex alio
p mediū termi̅ 2° vād n̄ p mediū term̄ sed p cohaerentiā et inhaerentiā
unum inferatr ex alio, hoc fit p inductōe sicut p Syllmū: licet et
probabile sit neqz inductōe proprie et stricte ee argtōe sed
solum Syllmū ubi connexio praemissi n̄ ē amplius nisi cōntia eorū
ratione conveniat in praemissis ... licet tu Sxa cāa omnis regit aliorū
argtōnū sicubi dumtaxat solū de Syllmō agimus, et sequor

Arlus 3us

De

Naā et multiplicitate Syllmi

Defe q̄ Syllg̃ ex Arlā 1° P̄ri: c. 1° q̄ sit raō v argtāō, in qua positis
quibusdā aliud quid a positis necesse ē contingere. eo q̄ hac defin. dicit
raō seu argtāō, modō generis proximi, licet eni aliq ponant loco Num 204us
generis oraō, oraō tn̄ ē genus proximum respectu argtōis in genere respectu
ā Syllmi seu argtāis ā ... debet poni argtāō n̄ aliter ac aāl in genere
habet loco generis viventis, vivens ē respectu aālis in quā eq̄ hōis
ē genus remotū proximū ā ē aāl: licet etiā quidā ponant oraōe
loco generis, videantr nobiscū conveniō, quaqz oraō quaecunqz
videt constare ex aīe et ... simplicissā ceteras
propositū loco differeā, dicit eni quibusdā positis ex ... praemissa
q̄ aliud ex ... consequens ex q̄ hac simil et ... cōa forma
generis obtinendi ... compositā ex cetera ... differē
quid et proprium praedixs

Habet quemadmodū in phīs oē compositū reale, ita et Syllmus Num 205us
compositū rais sua principia intrinseca, habet maā et formā, maā
Syllmi ē illa pars indifferens ad oē formā Syllogisticā recipiendā ē ahac
maā ex qua, nam maā circa quā sit ipsa res, de qua Syllg̃ ...
Syllg̃ tractat

Sed et maā ex qua ē duplex una remota, altera proxima; remota Num 206us
maā Syllmi sunt termi Syllogistici, proxima ē ipsae praes. dubg̃ eni ex termi
debet fieri ... postea ex propos Syllg̃ raō ē; q̄ maā debebae
indifferens ... atqui ... sunt indifferentes adhoc ut ...

potiq qm dispo: ita propos sunt indifferentes, ad hoc ut maneant simplices enunciatiões, aut fiant — sed mentis operatione argtoni et gradatim prog qm medio

Nmr 203 De parte quo magis remota debentia dispositio. medium seu medius terminus et maius extremum & minus extremum. hoc dicuntur extrema quod sunt et ie [illegible] extrema quod est subiectum et praedicatum qluoni ille vocatur medium, quod in medio reque cum quo extrema in praemissis conferuntur ut etiam in qluoe inter se conveniant: medium etiam dicitur argumentum probans antecedens. ad habe in exemplo: omne rationale est visibile, atqui omnis homo est rationalis, quod omnis homo est visibilis. homo et visibilis sunt extrema, quae veniunt in qluoe subiectum et praedicatum. rationale autem est medium quod cum ipso [illegible] conveniunt in praemissis. medius terminus quod est ille, qui bis ponitur in praemissis et nequam in qluoe maius extremum est illud quod praedicatum locum habet in praemissis et est praedicatum hoc est [illegible]: minus extremum quod minus praedicatum locum habet in praemissis. ergo est subiectum quod in 1a figura [illegible], in 2a figura centrum extremum iudicatur. et hinc 3 maius extremum quod ponitur in qluoe quod est subiectum est maius extremum quod etiam in 3a figura constituit ubi [illegible] extremum positum in ordine figurae [illegible] habet in 1o omnis arbor est substantia, et quaevis est arbor, quod omnis quaevis substantia in 1o, nulla arbor est lapis, sed marmor est lapis quod nullum marmor est arbor, in 3a omnis arbor est substantia omnis arbor est planta quod aliqua planta est substantia. ubi mala dicta facile [illegible] minus extremum et medium terminum invenire, ex eo [illegible] extrema cum medio aliquo conveniunt. bene et intra se in qluoe conveniunt omnis genus [illegible]. [illegible] sunt eadem [illegible], sunt eadem inter se.

Nmr 204 Facile quod colligitur ex parte magis proxima requiri 3 propos quod una dicatur maior et altera minor. qua qluo. maior est propositio in se continens maius extremum minor qua minus extremum, qluo quae ex utraque porta quod infertur acs [illegible] in dato syllogismo clarior fiet. nec refert utrum ea propos quae maius extremum continet 1o loco an 2o ponatur, sed omnis quaevis est arbor, omnis arbor est substantia: quod omnis quaevis est substantia [illegible] omnis arbor est substantia 2o loco ponatur: quod terminus extremum positus qui subiicitur substantia etiam eadem propos dicitur maior etiam syllogismum figurae gallenica de qua inferius.

Nmr 205 Forma nihil aliud est quam certa quaedam magis dispositio [illegible] [illegible] quae una consistit magis remota sive termini et dicitur figura et a figura recta dispositio terminorum seu medii termini cum extremis ratione subiecti praedicati et subiecti. altera forma respondet magis proxima seu propos et vocatur

2

modus. 2 e modus dispositio artificiosa prop. 2ᵃᵉ et ... [illegible]
generatis habet ... quidem ... [illegible]

Alio n° Syllog. dividitur in affirm. et negativ. ; 1ᵘˢ e cuius concl. e affirm. 2ᵘˢ cuius concl. e negat.

Alio in [illegible] cuius concl. e major, in [illegible] cuius e [illegible], et in [illegible] qui sibi vendicat [illegible] eg. omnis homo e animal. Petrus e homo. ergo Petrus e animal, dicitur etiam expositorius syllog. aut singularis, quia ad [illegible] ad [illegible] ex [illegible]. Num 210 ur.

In Syllismo a expositorio dicitur [illegible] quia [illegible] dialecticor. medius term. Syllismi debet esse ita [illegible] ut non sit communicabile pluribus, alias etiamsi sit [illegible] pluribus [illegible] Syllog. n bene concludit eg. Pater e [illegible] [illegible] ergo [illegible] Pater [illegible] [illegible] syllismi ex parte [illegible] [illegible] [illegible] Syllog. [illegible] concludit [illegible] [illegible] in Syllismo [illegible] [illegible] medius ita debet esse [illegible] ut sit communicabile pluribus, ita [illegible] in Syllismo [illegible] medius ita debet esse [illegible] ut n sit [illegible] pluribus, [illegible] in utroq. syllismo error committitur et concl. erit nulla. Num 211 ur.

Dividitur etiam Syllog. in simplicem et compositum 1ᵘˢ e qui constat meris propositionibus simplicibus eg. omnis homo e animal. Petrus e homo. ergo Petrus e animal. 2ᵘˢ qui constat una saltem aut pluribus propositionibus hypotheticis v. [illegible] Num 212 ur.
[illegible] compositi [illegible] ... et [illegible] qui n habet [illegible] eg. [illegible] ... [illegible] qui n habet [illegible] eg. [illegible] Petrus ambulat [illegible] [illegible]. Sed [illegible] n [illegible], ergo Petrus ambulat.

Dividitur etiam Syllog. in modalem et absolutum ; 1ᵘˢ e qui constat propositionibus modalibus, 2ᵘˢ qui constat absolutis seu de inesse, v [illegible] propositionibus modalibus.

Celeberrima Syllismi divisio e in apodicticum seu demonstrativum, topicum seu probabilem et sophisticum seu fallacem. Demonstrativus e qui constat praemissis certis [illegible] et evidentibus ut [illegible] [illegible] [illegible] ergo [illegible] [illegible]. Probabilis constat propositionibus probabilibus, ut eg. [illegible] voluptate [illegible] e [illegible], [illegible] voluptate [illegible] ergo [illegible] [illegible]. Sophisticus e, qui ex propositionibus [illegible] falsis [illegible] constat, ut [illegible] pluribus [illegible] [illegible], sed fallere in [illegible] pluribus ergo fallere in [illegible] [illegible] [illegible] Syllismi ex parte [illegible] Num 213 ur.

Num: 2 14m. Dividitur ex parte formae in perfectum et imperfectum, directum et indirectum. Perfectus, qui clare et evidenter sine glossa infertur ita ut [illegible] praemissarum dictum de omni et dictum de nullo explicite contineat, qualis fit [illegible] primi modis in prima figura, sed qui apparenter infra [illegible] imperfectus, qui non ita evidenter concludit, sed debet prius reduci ad praemissam [illegible], quae cum ita reducit ad syllogismum perfectum.

Directus in cuius conclusione maius extremum praedicatur de minori extremo qualis fit in primis 4 modis primae figurae et in 2ae et 3ae figurae modis omnibus. Indirectus in cuius conclusione maius extremum subjicitur et minus praedicatur, qualis fit in 5 ultimis modis primae figurae, ut infra patebit.

Num: 2 15m. Obic: contra N: 207 in omni syllogismo sunt 3 propositiones quae etiam in omni syllogismo sunt 6 termini [illegible]. Propositio debet habere subjectum et praedicatum, quae in 3 propositionibus sunt 3 subjecta et praedicata, quae cum bis trina faciunt 6 in omni syllogismo erunt 6 termini.

Respondetur: [illegible] quae in 3 propositionibus sunt 3 praedicata et subjecta grammaticaliter [illegible] syllogistice [illegible]. Syllogismus enim non habet praedicata et subjecta sed habet maius et minus extremum et medium terminum, quae [illegible] habentur per repetitionem utriusque, [illegible] propositionem in quo sunt 6 termini sed [illegible] 3 bis repetiti.

Num: 2 16m. Obicies 2o contra N: 205 simplex quaestio in [illegible] habere partes intrinsece [illegible], sicut est propositio quae est [illegible] simplex, sed syllogismus est quaestio simplex [illegible] habere partes intrinsece [illegible] constituentes [illegible].

Respondetur: [illegible] syllogismus [illegible] quaestio simplex ex [illegible] [illegible] [illegible]. Syllogismus [illegible] ex [illegible] magis ex aliis, sub [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] artificialis, [illegible] et non [illegible] artificiata [illegible] magna [illegible].

Quaestio 3a
De
Principiis intrinsecis Syllogismi.

Ostensum est supra syllogismum [illegible] propositum artificiale habere materiam et formam [illegible] materiam proximam habere [illegible], in quibus [illegible] [illegible] 2as [illegible] et [illegible] et [illegible] materiam remotam habere [illegible]. 2do [illegible]